

Beniřsizim

– Seyit OSMAN · 04 Ağustos 2013

BEN İŞSİZİM

Adım dilenci benim,
Soyadım ayyaş.
İnatla kurduğum sofralarımda
Besmelem ekmektir,
Umutlarım aş.

Bir kibrit çöpü bulup yakamadım ocağı
Bu yüzden piřmedi tenceremde taş.
Gök gürültüsü gibi ses duyarım bebemden
Onun karnında başlar
Bendeki hařin telař.
Askıdaki ekmekler yarin memesine süt,
Benim ruhuma utanç,
Kalbe akan gizli yaş.

Sırada kravatlı, ceketli iri adam
İtti beni dedi ki "git biraz öte yanař".
Kentın sokaklarında işittiğim yevmiyem,
Sırt dönmeler avansım,
Hor bakıřlarsa maař.

Eski gazetelerden yırttığım iř ilanı
Evime gidiyorken huzur veren bir yoldař.
Sabahı çıktım yola başvuru yapmak için
İşverenlerin hepsi asabi ve çatık kaş.
Gören çıldırdı sanki
"Bu saç sakal ne böyle"?
Ekmeđi bulamayan olamazdı ki trař.

Kapısına gittiğim tüm ilan sahipleri
Ya kartvizit sordular,
Yahut soylu arkadař.
Eđdim mahzun başımı
Yok dedim

Yoksa kapı dediler
Alevlendi beynimle kalbimdeki iç savaş.
Ayak tabanlarını haşladı kızgın sular
Bu yangını ne ayak,
Ne gövde gördü ne baş.

Ben işsizim
Ayyaşla ve dilenciyle adaş.
Atiye çakmak gibi bakan gözlerim vardı
Feri söndü
Kurudu
Kurudu yavaş yavaş.